

Satunnainen toimittaja oli menossa konserttiin kotikaupungissaan Järvenpää-talolle. Kuinka ollakaan, samassa paikassa tungeksivat postimerkkeilijät pystyttämässä omaa kolmepäiväistä, valtakunnallista näyttelyään.

Toimittaja muisti heti, että lahtelainen maanmittausteknikko **Pekka Taitto** on muun ohella eturivin filatelisteja Suomessa ja kansainvälisestikin tunnettu piireissä.

Ja hupsista, sieltäpä Pekka löytyikin näyttelysermien välistä arvioimassa kokoelmia. Hän oli toinen näyttelyn postihistorialuokan tuomareista. Omakin kokoelma, postihistoriaa käsittelevä, oli esillä tuomarisarjassa.

Kun molemmilla oli kiireensä, sovittiin tapaamisesta seuraavaksi päiväksi. Satunnainen toimittaja oli usein suunnitellut joskus kyselevänsä postimerkkeilevän maanmittarin saloista lukijoiden iloksi. Nyt se hetki koitti.

Maanmittarin ammattiin Pekka kertoi sitoutuneensa jo 4-vuotiaana. Nimittäin Asikkalan uskotut miehet kertoivat kantaneensa häntä isän, **Olli Taitto** toimituksessa, kun tuleva maanmittari oli pelännyt muurahaisia. Olli Taitto työskenteli sodan jälkeen vuoteen 1962 saakka taksamaanmittarina Päijät-Hämeessä. Ihmiset tottuivat hakemaan kaikenpuolisia maa-asioita koskevia neuvoja Taitton kotoa ja myöhemmin kun siirryttiin kuu-kausipalkkatoimistoon, sama meno jatkui siellä. Isännät tulivat selvittämään maaongelmiaan ”Taitton toimistolle”. Kun sukupolvi vaihtui, jatkui kuitenkin Taitton brandi Lahdessa. Pekka tuli maanmittausteknikkona tekemään toimituksia Lahden maanmittaustoimistoon ja Taitton nimi pysyi päijätähämäläisten mieles-

Päijät-Hämeen postihistoria on Pekka Taitton keräilykohteena.

PEKKA TUNTEE POSTIHISTORIAN

sä. Pekka tuntee asiassa vaivautuneisuutta: ”Asialle ei enää ole perusteita, koska toimistossa on monia rautaisia asiantuntijoita. Jotenkin tuntuu rasittavalta, kun viikoittain kuulee asiakkailta, että olenko se Taitton poika, olenko Taitton jälikasvu jne. Semmoinen ’jälki’ isälläni on yhä edelleen Päijät-Hämeessä”, Pekka kertoo.

Postimerkkejä Pekka kertoo keränneensä niin kauan kuin muistaa. Puhtia harrastukseen tuli paikalliseen filatelitikerhoon liittymisen myötä. Hän joutui melko pian kerhon sihteeriksi ja puheenjohtajaksi ja 80-luvun puolivälissä *Suomen Filatelistiliiton* hallitukseen ja 90-luvulla sen puheenjohtajaksi 6 vuodeksi. Järjestötehtävät veivät myös kansainvälisiin tehtäviin ja matkoille useisiin maihin. Eksoottisimpina Pekka luetlee Etelä-Korean, Thaimaan ja Japanin. Wienin maailmannäyttelyssä Pekka toimi Suomen komissaarina v. 1990 sekä sen jälkeenkin toistuvasti muissakin kongresseissa. Huipennus oli isännöys Helsingissä pidetyssä Filatelian maailman kongressissa v. 1995.

Näyttelytuomarina Pekka on toiminut 80-luvun puolivälistä saakka. Hänen erikoisalueensa on postihistoria.

Tuomarin homma on vaativaa. Pitää tuntea aihepiiri hyvin, koska kokoelman kerääjä tuntee sen vielä paremmin. Kun ratkaisu on sitten tehty, tunteet kuohuvat, sillä jokainen keräilijä pitää tietysti panostustaan erinomaisena, suorastaan ylivertaisena. Tuomari saa kiitoksia, mutta joskus myös pyyhkeitä.

Pekka toimi myös *Filatelisti*-lehden päätoimittajana 8 vuotta ja toimitti kaikkiaan tuona aikana lehden 80 numeroa.

Oman kokoelman laatimiseen on mennyt rutosti yötunteja. Arvattavasti myös rahaa.

”Huomasin 70-luvulla erään näyttelytuloksen jälkeen, ettei tällaisella kokoelmalla mitaleja saavuteta. Niinpä valitsin keräilykohteeksi kotiseudun, Päijät-Hämeen postihistorian. Kokoelmassa kerrotaan alueen postinkuljetuksen kehityksestä ja erilaisista postinkuljetusmuodoista ja aihetta käsitellään aitojen postilähetysten avulla selvittämällä mm. niissä olevia merkintöjä. Postihistoriassa tutkitaan, mitä postilähetykselle tapahtuu matkan aikana: siis millainen lähetys oli, paljonko siitä piti maksaa, mistä se lähti, milloin se lähti, mitä reittiä se kulki ja milloin saapui perille. Yksittäisillä postimerkeillä postihistoriaa voidaan dokumentoida äärimmäisen harvoin”, Pekka kertoo.

Aiheesta Pekka on tehnyt myös kaksi kirjaa: *Lahden seudun postitoimipaikat* (v. 1982) ja *Päijät-Häme Postilaukussa* (v. 1987). Materiaalia on tästä filatelian alueesta kertynyt kaksi huoneellista – väimön hermostumisrajaan saakka.

Erääksi kokoelmansa arvokkaimmista kohteista Pekka mainitsee kuninkaan antaman perustamiskirjeen vuodelta 1755, joka koskee Päijät-Hämeen ensimmäisen,

Anianpellon, postitoimipaikan perustamista. Suomen Sodan aikaan liittyy toinen helmi vuodelta 1808. Pekka näyttää kuorta ja kertoo, kuinka Hollolan kirkolta lähetettiin nimismiehen määräys ratsumiehen viemänä Kärkölän kirkossa kuulutettavaksi. Sulka kuoressa osoittaa kiireellisyyttä. Kirjeessä määrättiin talonpojat kokoontumaan hevosiin ja ajopelimeen ja kahden viikon muonineen määrääkänä Kosken kirkolle. Talonpoikien tuli olla selviä ja ajopelien ehjiä. Jos ei tultu, kasakat tulisivat hakemaan. Kokoelman huippuja ovat myös Lahtis-nimisellä siipiraslaivalla käytetyt rahtipostimerkit, jotka tiettävästi ovat ainoat säilyneet kappaleet maailmassa. Merkkien harvinaisuutta kuvaa se, että juuri nämä kappaleet ovat päässeet englantilaisen alan julkaisun kansikuvaksi.

Kokoelmalla on tullut kansallinen kultamitali 2 kertaa ja ulkomaisessakin näyttelyssä sama palkinto on muuttaman kerran ollut aivan hullella.

Postimerkkeily on Pekalle antanut paljon. ”Se on ollut minulle toinen elämä mutta maanmittarin elämä on toinen. Se on tarjonnut huimia historian löytöretkiä ja paljon kontakteja kotimaassa ja ulkomailta. Se on vaatinut paljon työtä ja paneutumista ja ymmärtäväisen vaimon.”

Joku viisas on joskus sanonut, että keräilijä on onnellinen ihminen – taitaa päteä tässäkin, arvioi satunnainen toimittaja.

Pekka Lehtonen

KIINTEISTÖNMUODOSTAMISOIKEUS II – KIINTEISTÖTOIMITUKSET

Veikko Hyvönen: Kiinteistönmuodostamisoikeus II – Kiinteistötoimitukset. 38 + 712 sivua, Ky Veikko O. Hyvönen & Co, Espoo 2001, ISBN 951-98394-1-0. Teosta on saatavilla kustantajalta, puhelin (09) 4126030, osoite Otakallio 2 A 1, 02150 ESPOO, sekä kirjakaupoista.

Oikeustieteen ja tekniikan tohtori, maa- ja vesioikeuden professori, emeritus, **Veikko O. Hyvönen** on julkaissut toisen osan teoksestaan, jossa hän käsittelee 1.1.1997 voimaan tullutta uutta kiinteistönmuodostamislakia. Samanaikaisesti hän astui voimaan myös uusi maakaari. Lisäksi rakennuslainsäädännön kokonaisuudistus on tullut voimaan.

Professori Hyvönen julkaisi *Kiinteistönmuodostamisoikeus I* -teoksen vuonna 1998 yhteensä 24 + 569 -sivuisena. Nyt julkaistu *Kiinteistönmuodostamisoikeus II – kiinteistötoimitukset* on yhteensä 38 + 712 sivua. Edellinen osa käsittelee yleisten oppien systemaattisen järjestelmän samaan tapaan kuin tekijän vuonna 1982 kiinteistönmuodostamisoikeuden yleisesityksessä silloin voimassa olleen lainsäädännön mukaisesti. Nyt julkaistu toinen osa tarkastelee erityisiä kiinteistötoimituksia.

Heti alkuun on todettava, että nyt julkaistua osaa on kaitvattu kiinteistötoimituksia tekevien ja niistä vastuussa olevien toimesta, joten teos on erittäin tervetullut. Uuden kiinteistönmuodostamislain voimaan tulon jälkeen on julkaistu suppeampia yleisesityksiä, mutta nyt julkitullut teos kattaa laajasti kiinteistönmuodostamistoimitukset. Maanmittausalan ammattilaiset ovat vaatineet toimituslajien mukaista etenemistä joko pitempään, kun taas yksin-

kertainen ja selkeä järjestelmä ja kokonaiskuva opetuksen tarpeisiin lienee perustellumpi. Näiden tavoitteiden yhdistäminen ei ole ongelmatonta, kun vielä otetaan lisäksi huomioon toistuvat lainmuutokset.

Kiinteistönmuodostamisoikeus II -teoksessa on tarkasteltu kiinteistönmuodostamislain suhdetta läheiseen lainsäädäntöön so. uuteen maakaareen sekä maankäyttö- ja rakennuslakiin. Yleisiä ongelmia -luvussa on selvitetty perusteellisesti kaavoituksellisia osittamisrajoituksia mukaan lukien arvio osittamisrajoitusten kehityksestä. Edelleen samassa luvussa on käsitelty maaomistusoikeuden kehitystä sekä ehdotusta luonnonsuojelutoimitukseksi. Yleinen muodostamisoppi tarkastelee kiinteistönmuodostamisen yleisiä perusteita, toimituskarttaa, perusparannustoimenpiteitä, jakoperustetta ja suunnitelmaa sekä sen toteuttamista kuin myös täytäntöpanoa. Seuraavissa luvuissa on käsitelty kiinteistönmuodostamistoimitukset toimituslajeittain, yksivaiheiset ja monivaiheiset järjestelytoimitukset kuin myös erityiset järjestelytoimitukset. Yhteiset alueet ja erityiset etuudet, rasitteet ja tieoikeudet, kiinteistöjen yhdistäminen ja kiinteistönmääritystoimitukset sekä erityiset kiinteistönmääritykset tulevat teoksessa myös käsitellyiksi. Teoksen lopussa on selostettu kiinteistönmuodostamislainsäädännön kehitysnäkymiä.

Kiinteistötoimituksia tekevän toimitusinsinöörin näkökulmasta teos vastaa niihin odotuksiin, jotka ovat liittyneet toimituslajeittaiseen käsittelyn tarpeeseen. Esimerkiksi halkomista käsittelevä lähes neljäkymmentä sivua käsittävä selostus kattaa varsin tyhjentävästi sen tietotarpeen, mitä kyseisestä toimituslajis-

ta on toimitusinsinöörin systemaattisesti hallittava. Laisahan ei ole halkomista määritelty.

Kun esitykseen lisätään Hyvösen teoksille ominainen laaja ja myös tuoreiden oikeustapausten referointi ja niiden selostus, on lopputulos onnistunut. Samalla systematiikalla on käsitelty myös muut toimituslajit. Monivaiheisista toimituksista uusjaon käsittely on toteutettu perusteellisuudella, jota en ole aiemmin kohdannut. Toimituslajeittaiseen käsittelyyn sisältyy lähes poikkeuksetta kunkin toimituslajin toimitusprosessin kuvausta. Siteeraukset aiheista tehtyihin tutkimuksiin tuovat lisäarvoa prosessiin kuvaamiskäsittelylle.

Professori Veikko O. Hyvönen kirja on tullut täyttämään sitä aukkoa, joka meiltä puuttui toimituksia tekevien maanmittausinsinöörien näkökulmasta. Teoksessa on vastauksia avoimna olleisiin kysymyksiin. Mielenkiintoiseksi teoksen tekee myös se, että lähes jokaisessa luvussa on kuvattu käsiteltävään aihepiiriin liittyviä kehitysnäkymiä. Tätä pidän poikkeuksellisenä, mutta tervetulleena ja raikkaana.

**Arvo Kokkonen
maanmittausneuvos
Maanmittauslaitos**